

**Põhikohtuasja pooled**

Kassaatorid: E.N.I., Y.K.I.

Vastustaja kassatsioonimenetluses: HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

**Eelotsuse küsimus**

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määruse (EÜ) nr 864/2007 <sup>(1)</sup> lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma II määrus“) artiklit 16 tuleb tõlgendada nii, et sellist riigisisest õigusnormi, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mis näeb ette, et mittevahalise kahju eest makstava hüvitise suuruse kindlaksmääramisel kohaldatakse juhtudel, mil lähedaste pereliikmete surma on põhjustanud õigusrikkumine, liikmesriigi õiguse aluspõhimõtet nagu õigluse põhimõte, saab käsitada imperatiivse sättena viidatud artikli tähenduses?

<sup>(1)</sup> ELT 2007, L 199, lk 40.

---

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Rootsi)  
15. veebruaril 2023 – Parfümerie Akzente GmbH versus KTF Organisation AB**

**(Kohtuasi C-88/23, Parfümerie Akzente)**

(2023/C 155/46)

Kohtumenetluse keel: rootsi

**Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen

**Põhikohtuasja pooled**

Apellant: Parfümerie Akzente GmbH

Vastustaja: KTF Organisation AB

**Eelotsuse küsimused**

1. Kas direktiivi 2000/31/EÜ <sup>(1)</sup> artikli 3 lõiget 2 tuleb liidu õigust ja selle tõhusat rakendamist arvestades tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigus, mille kohaselt ei kohaldata kooskõlastatud valdkonda kuuluvaid riigisiseseid õigusnorme, sealhulgas direktiivi 2005/29/EÜ <sup>(2)</sup> ülevõtvaid riigisiseseid õigusnorme, kui teenuseosutaja on asutatud teises liikmesriigis ja osutab infoühiskonna teenuseid sealt ning puuduvad tingimused, mis võimaldaksid kohaldada direktiivi 2000/31/EÜ artikli 3 lõiget 4 ülevõtvatest riigisisestest õigusnormidest tulenevaid erandeid.
2. Kas kooskõlastatud valdkond hõlmab direktiivi 2000/31/EÜ kohaselt sellise toote turustamist müüja veebisaidil ja internetimüüki, mis on väidetavalt märgistatud viisil, mis on vastuolus ostja liikmesriigis selliste kaupade suhtes kohaldatavate nõuetega?
3. Kas juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, jäävad direktiivi 2000/31/EÜ artikli 2 punkti h alapunkti ii kohaselt kooskõlastatud valdkonnast välja ka kaupade tarne ja kaupade eneste suhtes esitatavad nõuded ka siis, kui kaupade tarnimine on turustamise ja internetimüügi vajalik etapp, või tuleb kaupade tarnimist pidada turustamist ja internetimüüki toetavaks ning neist lahutamatuks osaks?

4. Millist kaalu, kui üldse, omab küsimuste 2 ja 3 analüüsimisel asjaolu, et kaupade suhtes kohaldatavad nõuded tulenevad riigisisestest õigusnormidest, millega võetakse üle ja täiendatakse valdkondlikke liidu õigusakte, sealhulgas direktiivi 75/324/EMÜ<sup>(3)</sup> artikli 8 lõiget 2 ja määruse nr 1223/2009<sup>(4)</sup> artikli 19 lõiget 5, ning mis tähendab, et kaupade suhtes kohaldatavad nõuded peavad olema täidetud selleks, et kaupu oleks võimalik liikmesriigis turule lasta või lõpptarbijatele tarnida?

- <sup>(1)</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT 2000, L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 12/02, lk 118).
- <sup>(2)</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT 2005, L 149, lk 22).
- <sup>(3)</sup> Nõukogu 20. mai 1975. aasta direktiiv aerosoolide käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1975, L 147, lk 40; ELT eriväljaanne 13/02, lk 192).
- <sup>(4)</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1223/2009 kosmeetikatoodete kohta (ELT 2009, L 342, lk 59).

**PNB Banka ASi 20. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 7. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-275/19: PNB Banka versus EKP**

**(Kohtuasi C-99/23 P)**

(2023/C 155/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

**Pooled**

Apellant: PNB Banka AS (esindaja: Rechtsanwalt O. Behrends)

Teine menetlusosaline: Euroopa Keskpank (EKP), Euroopa Komisjon

**Apellandi nõuded**

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tunnistada kehtetuks 14. veebruari 2019. aasta kirjaga teatavaks tehtud EKP otsus viia apellandi ruumides läbi kohapealne kontroll;
- mõista EKP-lt välja apellandi kohtukulud ja käesoleva apellatsioonmenetluse kulud, ja
- ulatuses, milles Euroopa Kohus ei saa asjas teha sisulist otsust, saata kohtuasi tagasi Üldkohtule.

**Väited ja peamised argumendid**

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks ühe väite, mille kohaselt on rikutud menetlusnormi, kuna Üldkohus ei pööranud nõuetekohast tähelepanu apellandi esindatuse küsimusele Üldkohtu menetluse kontekstis.

Üldkohus eksis, kui ta eeldas, et küsimus seoses Üldkohtu toimuva menetluse terviklikkusega ei ole probleem, kui saab väita, et seda probleemi ei oleks, kui Läti täidaks oma kohustusi. Seetõttu rikkus Üldkohus põhimõtet, mille kohaselt ei või õiguskaitse olla üksnes teoreetiline ja näiline, ning rikkus sellega harta artiklit 47.